

**De Vita Et Rebus Gestis Christophori Bernardi Episcopi Et
Principis Monasteriensis Decas**

Alpen, Johann von

Coesfeldiae, 1694

37. Responsum Principis. Nobiles resumunt tractatus cum Urbe Principes
confœderati hortantur Civitatem ad deditionem. Respondet Civitas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68495](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68495)

1657.

342 CHRISTOPH. BERNARD.

bant, urgerenturque magis, movente se nunc, ut nunciabatur, Hollandorum Rep. præcuntium exemplo stimulati, quotquot hic nominantur, libellum signavere. Nemo Satraparum interstit, qui ex injunctis sibi officis jurisjurandi religionem causati, absentiam suam invidiam Principis ac Collegij Cathedralis tutius declinarent.

37.
Respon-
sum
Princi-
pis.

Princeps interim haud diu cunctatus Nobilitati respondet in hunc sensum. Nihil se adeo curasse unquam, quam ut vere paternam sollicitudine consuleret suorum tranquillitati. Concordia & quietis avidissimam fuisse semper. Nunc vero diuturnam Monasteriensium obstinatione quodammodo raptum se, ut penam hanc, tametsi acerbam, illis inferre debuerit. Nec enim spei quidquam superfuisse, ut leniore medicina Cives ad animi sanitatem reducerentur, qui præfracte adeo & contumaciter tam diu ausi repugnare. Cum potentioribus fœdera inire, militem conscribere, subditis si ratio vel necessitas ita tulerit, arma imperare, quæque isthuc pertinent ex datis à Casare Regalibus proprium esse, & absq; omni Ordinum injuria, competere Principum potestati. Litium se inter & Monasterienses cognitionem, ad Imperatoris Tribunal delatam, Urbi amplius non prodesse; quæ posthabita
Casa-

Cæsaris & Imperij authoritate, non sine periculo Religionis, præsumpserit implorare vires exterorum. Quibus proinde malis ut tempestive occurrat, non permissurum se, ut præsens occupanda Civitatis occasio e manibus dilaceratur. Id tamen cum aliquorum incommodo conjunctum sit, sibi tamen nec posse, nec debere imputari; ac nihilominus curaturum, ut quam minime fiat, aut forte factum, quoad fieri potest, aliquando reparetur. Nobilium esse in unam hanc, communemq; patriæ salutem, & studia sua, & vires conferre; nec eorum animos alienari oportere ex vano metu periculi imminentis. Interea concredita sibi Ecclesia ac patriæ quietem, cura semper ac cordi futuram.

Ipsa tandem iteratis Nobilium precibus annuente, cæptam nuper interpolationem resumunt Delegati. Sub diem sextum Septembris, inter Civitatis moenia & vallum, ad D. Ludgeri portam admissi reducendæ pacis telam ordiuntur: iidem ipsi erant, qui nuper, sed Baroni de Velen inter hæc è vivis sublato succerant Stephanum Valckium ex Rokel.

Postridie Tubicen in Urbem mittitur, cum litteris Confœderatorum Principum Moguntini, Coloniensis, Trevirensis ac Ducis

Nobiles
resumunt
tracta-
tus cum
Urbe.

Hanc
Princi-
pes Con-

1657.
federati
hortan-
tur ad
deditio-
nem.

Ducis Neoburgici; quibus illi unâ voce Civitatem hortantur, ut spontaneâ deditione majoribus damnis antevertat. Sibi enim fixum, statutumq; esse, ab Urbe non decedere, nisi in potestatem redactâ. Quocirca si obstinate pergant obsequium Principi suo pernegare, adducto mox majore copiarum numero ab invitiis extortum iri, quod volentes excusarint. Exemplum namq; statuendum uni Civitati, quod deterreat reliquas, ne praecurrentis insolentiam sequantur.

Respon-
det Civi-
tas.

Tubicine in alterum diem expectare jussu, post deductam causâ suâ aequitatem respondet Senatus mirari se, innoxia Civitati hætenus inaudita, minus damnata vim tantam inferri, nulliusq; consciam, convictamve in Antistitem suum delicti, tractari non secus, ac si publico Judicis decreto rebellionis re acta esset; cum tamen omnis, quæ ab inito Schonefurano contractu cum Principe intercedit controversia, coram Caesareo Tribunali sub juris actione pendeat; ejusq; legitima decisioni Cives lubenter acquieturos, sed quæ ad nullum, præterquam supremum Imperij caput spectare dignoscatur. Quare non immerito summe dolere sibi, ita Barbarorum more relictâ iuris ac justitiæ semitâ ad arma convolutum esse. Nec tamen

1657.

tamen idcirco Cives animo deficere, aut
minis istis territari, ut aequitati causa
sua diffidant, quin potius vel ideo ma-
jore fiducia & DEI bonitate stimulati,
his quoque malis finem brevi praestolen-
tur. Atque ita expeditum Tubicinem
ad Concœderatos Principes remittunt.

Per idem tempus Uniti Belgij Ordi-
nes interpositionem suam tam Principi
offerunt quam Civitati; & quamvis Tu-
bicen Batavus destinatas ab Ordinibus ad
Civitatem litteras cuperet ipse non mi-
nus quam ad Praefulem praesens transfer-
re, prohibitus tamen pati debuit, ut post
aliquot dies jussu Principis aliâ viâ in Ur-
bem delatae sint. Aegre tulerunt negatum
Tubicini aditum Monasterienses, & acrius
Hollandiae Ordines, quod prius referasse
Principem litteras etiam persuaderentur.
Oblatam à Batavorum Rep. interpositio-
nem grato, lubentique animo amplecti se
respondet Civitas, Princeps verò huma-
nis eam verbis excusavit, quod hanc ipsam
dudum provinciam Patriae Nobilitas in se
suscepisset, nec liceret sibi, sine consœde-
ratorum & Imperij Principum scitu, in so-
piendâ hac controversiâ admittere autho-
ritatem exterorum. Hollandi nihilomi-
nus eam utrobiq; admitti oportere, eoque
sine Legationem decernunt.

Sub hæc Nobilitatis delegati negotium

Z

pacis

38.

*Batavi
offerunt
interpo-
sitionem.*

*Quam
Prin-
ceps ex-
cusat.*